

Maria Miśkiewicz

Krzesk Królowa - Niwa, gm. Zbuczyn, woj. siedleckie

Informator Archeologiczny : badania 11, 178

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

szwedzkie. Wśród zabytków ruchomych na uwagę zasługują fragmenty odkrytej kamieniarki z XIV-XV wieku. Wydobyto około tysiąca przedmiotów szklanych, brązowych m.in. tarcza zegara, świeczniki, sprzączki, tkaniny, przedmioty kościane i rogowe, żelazne okucia skrzydł, drzwi, militaria.

KRZESK KRÓLOWA-NIWA, gm. Zbuczyn
woj. siedleckie

Wojewódzki Konserwator Zabytków w Siedlcach

Badania prowadziła dr Maria Miśkiewicz z Instytutu Archeologii UW. Finansował WKZ w Siedlcach. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośrednio-wieczne.

Grodzisko położone jest około 100 m na zachód od skrzyżowania drogi Siedlce-Terespol z boczną odchodzącą do Maciejowic. Część położona na południe od drogi rozorana. W pozostałej części zachowane dwa pierścienie wałów i fosa.

Wykonano dwa przekopy przez majdan grodu i część wału wewnętrznego. W wykopach na majdanie pod warstwą humusu i ziemi skruszonej zalegały obiekty zagłębione w całość. Były to trzy jamy gospodarcze oraz półziemianka. Jamy gospodarcze miały w planie kształt kołisty, w pionie niekątowy i workowaty. Wypełnienie stanowiła czarno brązowa ziemia z niewielką ilością ułamków ceramiki, węglami drzewnymi i grudkami polepy. Półziemianka miała w poziomie kształt nieregularnego prostokąta, w profilu dno było lekko niekątowe. Miąższość jej wynosiła około 55 cm. Przy dnie, nad rozwlęczonym paleniskiem skruszonym z przepalonych gliny i nielicznych kamieni polnych wystąpiła 25 cm grubość od warstwy kości zwierzęcych. Poza kośćmi w wypełnisku półziemianki odkryto dużą ilość fragmentów ceramiki, z których zrekonstruowano 6 naczyń. Wyeksplorowane też duże grudy polepy pochodzące z rumowiska ścian, ułamki prążnicy i wiele węgla drzewnych. Ceramika z tego obiektu, podobnie jak i z innych części wykopu była lepiona ręcznie i słabo obtaczana. Krawędzie wylotów obtaczane silnie. Ornament stanowiły kłobki dookołne oraz wielokrotna i pojedyncza linia falista, ryta płytko i niestarczanie.

Przekop przez wał wykazał brak w tej części konstrukcji drewnianych. Wał był usypany z nawieszanej gliny, umocniony od zewnątrz kamieniami.

W toku badań znaleziono w warstwie ziemi pod humusem fragmenty trzech noży żelaznych, przęślik z różowego lupku i krątek gliniany z otworem w środku /ciężarek/.

Wstępnie datować można grodzisko w Krzesku na okres VII - IX w. i XI w.